

Por otro lado, la falta de formación. Eso lo decía su sindicato, el STEPV, la falta de formación los recursos y la coordinación. Y qué decir de la crítica manifiesta que dicen muchos docentes de que con este tipo de metodología lo que se busca es maquillar el fracaso escolar. Yo ya le he dicho que no voy a ser yo la que hable de una metodología u otra sin tener una evidencia empírica, que hoy en día no tenemos esa evidencia empírica. Pero sí que quiero que usted abogue por la calidad educativa y que reduzca realmente el fracaso escolar.

Y, finalmente, sí que me gustaría hablarle de la formación. Me parece un poco despropósito que se premie con 30 horas de formación a quien apueste impartir docencia por ámbitos el próximo curso académico. A ver, hay una obligación en primero de la ESO y usted anima a que en segundo de la ESO también continúen con estos ámbitos.

Tengo que decirle que este año los docentes ya han trabajado por ámbitos. ¿Usted no les va a dar formación? Incluso años anteriores también han trabajado por ámbitos, como el PMAR, PR4, la FP básica, el PAC. Yo creo que merecen formación todos los profesores y no hay que comprar ningún tipo de voluntad de aplicar este tipo de metodología.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta té la paraula l'honorable conseller.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Feia temps, però no ha canviat i això és una cosa que malauradament (Veus)...

Sap què passa? Que per molt repetir mentides no es convertixen en veritat. Com pot estar dient que pugem ràtios? Si s'ha publicat precisament una normativa sobre ràtios, que hi han municipis del nostre país que baixen a 20 xiquets d'entrada.

Igual és que no llig ni la normativa. Però és que crec que vindre ací a afirmar qüestions que sobrepassen tots els límits, doncs algú li ha de dir que, com a mínim, llija's la normativa, perquè som dels pocs territoris on l'entrada en alguns llocs està a 20, en altres a 23, altres a 25. Quan vam arribar al govern estava a 30. Això és baixar ràtios o pujar? Baixar, senyora diputada, baixar. Igual haurà d'aprendre també a diferenciar sobre la pujada i la baixada.

Mire, no només això, sinó que este canvi metodològic, esta aposta metodològica per la innovació està tenint resultats

molt bons i, a més a més, està adaptant a la realitat que els nostres alumnes tenen en el seu dia a dia.

Vosté estic segur..., segur, també, que no va pel carrer i els problemes els compartimenta en assignatures. Estic segur que sap i viu com ha canviat la manera d'accedir als continguts i a les informacions en els darrers anys i en els últims segles. I com allò més important és l'aprenentatge, aprendre a interconnectar els continguts que hi han i que són accessibles pel conjunt de la ciutadania. Com podem a aprendre a interconnectar eixos continguts? Doncs treballant en una educació que ajude a activar eixes competències per a poder desenvolupar-les. I per a poder fer-les de manera que realment convertisquen als xiquets i xiquetes en persones adaptades a superar reptes. A superar reptes de forma cooperativa, de forma transversal, a connectar coneixements i a desxifrar la complexitat.

I això passa per, per exemple, un aprenentatge per àmbits que connecte els diferents continguts de diferents matèries. Això com es fa als centres educatius? Què és el que està passant als centres educatius? Doncs, mire, no és només que escoltem el professorat, sinó que també anem als centres educatius –com no faltaria més– i, a més a més, veiem què és el que està passant.

Què ens diuen molts professors i professores? Primera qüestió que ens diuen: «Ja no em pregunten mai "¿para qué sirve esto?"». Resulta que l'alumnat està molt més motivat perquè sap perfectament què està fent, perquè sap perfectament què està aprenent i sap que això li ajudarà per a superar reptes en la vida i connectar eixos coneixements.

També resulta que estan aprenent a treballar de forma molt més cooperativa en altres gents de les mateixes edats i aprenent de forma transversal matemàtica, física i tecnologia. Perquè és la tecnologia si no és la física i la matemàtica aplicada a un repte. Doncs precisament això és el que s'aprén en els àmbits. O com s'aprén història a través de la llengua. Això és el que es fa en l'aprenentatge per àmbits. O com els docents poden estar fent codocència, codocència, amb dos professors per aula per a un grup, per a aprendre de forma transversal i per a poder ensenyar de forma molt millor.

Per això es baixen les ràtios, per això es contracta més professorat i per això també estem incidint en l'aprenentatge i el canvi metodològic perquè els nostres xiquets i xiquetes aprenen, sí, sent lliures, continuen seguint endavant i que aprenen d'acord al segle XXI. I això, entre altres coses, és per fer innovació pedagògica, fer formació del professorat. I s'haurà d'aclarir si és bo donar hores perquè se formen o no. Perquè el mateix i el contrari no se pot exigir.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta 650, formulada per la diputada Irene Gómez, del Grup Parlamentari Unides Podem, al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre el projecte d'aula didàctica sobre migracions forçades.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Gómez Santos:

Gracias, presidenta.

Buenos días, señor *conseller*.

No está muy lejos en nuestro recuerdo el año 2019 cuando el barco *Open Arms* estuvo a la deriva y que, finalmente, pudo hacer el desembarco en Lampedusa, Italia. Ese mismo año también en agosto más barcos con gente deambulaban por los mares, pero fue significativo el caso del *Ocean Viking* de las ONG Médicos sin Fronteras y SOS Mediterráneo, porque transportaban 356 vidas dignas de seguir siendo vividas.

Finalmente, el desembarco se realizó después del que el primer ministro maltés anunciara un acuerdo para su reubicación en seis estados de la Unión Europea. Siempre tocar esperar, *conseller*, dar vueltas, esperar una respuesta coordinada de los estados europeos que quizás llega tarde.

En 2018, España dio ejemplo de solidaridad. La odisea del *Aquarius* i los 629 inmigrantes que rescataron a sus tripulantes frente a las costas de Libia se cerró el 17 de junio en el puerto de Valencia. La Comunidad Valenciana es tierra de acogida.

En el año 2020, 23.000 migrantes llegaron a Canarias frente a los 3.000 llegados en el 2019, según datos del Ministerio de Interior de España, 500 personas murieron en el intento. 40.555 personas han muerto en los cruces fronterizos hacia Europa desde el año 1993. Más de 20.000 muertes en el Mediterráneo se contabilizan desde el año 2014.

En 2021, durante los cuatro primeros meses han llegado a España por vía terrestre y marítima más de ocho mil inmigrantes. También llegan niños y niñas.

Precisamente hace una semana, la ministra de Derechos Sociales y Agenda 2030, Ione Belarra, anunció que el gobierno está avanzando en la revisión del sistema de atención y acogida de los menores inmigrantes que llegan solos a España con el objetivo de conseguir un modelo permanente y compartido. Avanzamos, pero queda mucho por hacer, señor *conseller*.

Pero no solo son migrantes forzados los que vienen del norte de África o del África subsahariana. También, la población palestina que huye de la limpieza étnica, los sirios, saharauis y latinoamericanas que ahora mismo están llegando a Europa porque no pueden seguir viviendo en el país que les vio nacer y buscan refugio.

En la Comunitat Valenciana, en 2020, 9.060 personas solicitaron protección internacional: en Castellón son 900; en Valencia, 6.925, y en Alicante, 1.235 solicitantes. Son datos proporcionados por CEAR.

Somos conscientes que estas personas se hacen a la mar en una frágil embarcación, sabiendo muchas veces que es posible que no lleguen a su destino. Somos conscientes que son personas que huyen de la pobreza, la violencia u otras circunstancias como el cambio climático, por la pandemia de la COVID-19. Somos conscientes de que se trata de migraciones forzadas, pero no todas las personas tienen consciencia de esta situación.

Señor *conseller*, creo de lo mediático del hecho de recibir a quienes arriesgan su vida en el mar en busca de refugio desdibuja la realidad de lo que significa el rescate y la acogida en sí. Y existen barcos rescatistas de ONG que se hacen a la mar y lo hacen con personal voluntario. Lo de rescatar personas ante una tragedia es un acto de heroicidad y de humanidad, y acogerlo significa solidaridad y esperanza.

Hace falta más formación, información y sensibilización, especialmente a nuestra juventud y a nuestros niños y niñas. Por eso yo le pregunto: ¿en qué estado se encuentra el proyecto de creación de un aula didáctica sobre migraciones forzadas que anunció usted desde la *conselleria* de educación?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller d'educació per a donar resposta a la pregunta formulada.

Esperem que la diputada arribe a l'escó i li done la paraula.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Moltes gràcies, senyora diputada, per la seua pregunta i per tota l'argumentació que ha acompanyat a la seua pregunta.

És cert, probablement crec que no hi havia millor moment precisament d'interessar-se per allò important, per allò estructural, per allò que passa a les vides de tantíssima gent anònima i que moltes vegades malauradament s'utilitza de forma interessada per a generar odi i no per a aproximar-se a eixa realitat amb humanitat, amb la realitat que són persones que estan fugint d'espais on no volen estar, no perquè no els hi agradaria, sinó perquè no poden, per no poden sobreviure més en eixes condicions.

De fet, com vosté dia, fa tot just unes hores, en els últims dies han perdut la vida desenes de persones a Palestina, el que podria haver constituït possibles crims de guerra també per part d'Israel. En un moment en el qual Marroc a la seua frontera nord s'ha manifestat de forma completament irresponsable, usant la seua població per a pressionar políticament a altre país. També, mentre la seua frontera sud seguix restringint els drets del poble sahrauí.

Alhora, desenes de milers de persones vaguen pel món perseguides per conflictes bèl·lics, climàtics, de pobresa i també per qüestions polítiques. Precisament per això cal que coneguen aquesta realitat i cal que el nostre alumnat conega la realitat i conega la informació de la realitat d'eixes persones que estan en aquesta situació i de com es pot actuar per tal de millorar aquestes situacions.

Per això vam posar damunt la taula en els pressupostos de la Generalitat la posada en marxa d'una aula de migracions forçades per a contribuir, entre altres qüestions, a eixa formació, sensibilització perquè, com dia abans, el nostre alumnat aprenga de forma transversal també diferents competències que estan en el currículum i que, al mateix temps, són més que necessàries per al desenvolupament de la seua vida.

Eixa línia pressupostària va dirigida a un conveni amb l'organització internacional Sea-Watch, que sap que té la seua seu a Alemanya i que treballa de forma transversal en aquestos continguts i de forma molt evident i molt especial a la Mediterrània, a la nostra mar.

En eixe sentit, es vol desenvolupar eixe projecte al port de Borriana i no és casual, i és perquè precisament és al port de Borriana on fan escala molts dels vaixells que a nivell internacional estan ajudant de forma humanitària que aquestes persones no perguen la seua vida al fons de la Mediterrània. Són més de 20.000 persones les quals es calculen que han perdut la vida en els darrers anys a la Mediterrània. I, precisament, per a evitar això hi ha gent que es llança a la mar per a intentar ajudar de forma el més humana possible, el més solidària possible a aquestes persones. Però, sobretot, el que volem no és que coneguen el treball d'aquestes organitzacions, sinó que aprenguen de veritat quines són les raons, quins són els perquè, què és el que es mou i coneguen també les persones que estan més invisibilitzades, que no són els herois i heroïnes que ajuden, sinó, sobretot, aquells que venen i que abandonen el seu espai.

I precisament per això estem treballant en la redacció d'eixe conveni. Hem treballat amb les diferents entitats que estan implicades i ho hem fet perquè siga possible i treballem en l'horitzó que siga possible que durant el proper curs puga estar disponible eixe servei, perquè aquell professorat i aquell alumnat que vullga participar d'aquestes aules de formació puguen participar per a conscienciar, per a aprendre i per a treballar els continguts del currículum que tenen relació amb aquesta situació.

Miren, ho hem de fer i ho hem de fer no només per humanitat, sinó per desterrar l'odi. I ho hem de fer també perquè és necessari desactivar les notícies que alguns intenten tirar endavant amb *bulos*. *Bulos* com, per exemple, que és una invasió el que es pot produir.

Mire, de la situació de tots els refugiats i refugiades que hi ha arreu del món, m'agradaria compartir una informació d'aquelles que crec que ens ajuda a totes i tots. Tan sols el 8 % estan acollits en Europa. La immensa majoria d'ells estan acollits també en altres països al costat d'on hi ha un conflicte. Precisament, també, països que necessiten tot el suport. És això també una d'eixes qüestions que hem de saber, que les migracions, les grans migracions, fruit de les situacions que parlàvem abans, són més bé entre països en grans dificultats que no fins a països occidentals, i això també ens ha de fer reflexionar de com ho fem, de com treballem, i estic segur que als nostres xiquets i xiquetes els vindrà molt bé aprendre perquè també es dirà que aquestes persones són igual d'humanes que elles i les hem de tractar igual.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 818, formulada pel diputat Fernando Llopis, del Grup Parlamentari Ciudadanos, a la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, sobre el nomenament del nou comissionat de salut del Departament de Salut de Torreveija.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Llopis Pascual:

Pues endavant.

Buenos días, señorías.

Buenos días, señora *consellera*.

Yo entiendo que si hay algo de lo que los valencianos podemos estar orgullosos es de las personas que han trabajado en los centros sanitarios durante la dura pandemia que hemos sufrido en los últimos meses. Cuando todos nos encerrábamos en nuestras casas esperando no enfermar, ellos estaban ahí, trabajando por la curación de los que sí que lo hacían. Y los trabajadores del Hospital de Torreveija no han sido una excepción, pero no solo durante la terrible pandemia, sino también en los duros día a día de la sanidad valenciana; y sus números están ahí.

El Departamento de Torreveija, y muy especialmente el hospital, está reconocido como uno de los hospitales más eficaces, más viables económicamente, con una excelente calidad asistencial y unas cifras envidiables en las listas de espera. Y todo ello es debido fundamentalmente a los trabajadores del mismo.

Por eso a mi me duele mucho que, desde el Grupo Socialista, en concreto a través de su síndico, que está aquí, don Manuel Mata, se les haya menospreciado tildándoles de hijos de concejales que quieren tener las mismas condiciones que el personal estatutario.

Me gustaría saber, señora *consellera*, ya que hablamos de currículum, si está de acuerdo con lo que el síndico socialista dijo de los trabajadores del hospital de Torreveija o si reprueba dichas palabras contra unos trabajadores que en última instancia dependen de usted. ¿Dónde está, señora *consellera*, con los trabajadores sanitarios o con quién les insulta?

Y, además, hablando de currículums, nos gustaría saber si considera que el señor José Pérez Ruíz tiene el suficiente currículum para gestionar como comisionado del Departamento de Salud de Torreveija en estos momentos tan difíciles.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.